

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในธุรกิจประกันภัย (เพิ่มเติมมาตรา ๕/๑)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๓๐/๑ วรรคสอง เนื่องจากมาตรา ๗๙/๑ (๓) ครอบคลุมกรณีดังกล่าวแล้ว (ยกเลิกมาตรา ๓๐/๑ วรรคสอง)

(๓) แก้ไขคุณสมบัติของตัวแทนประกันชีวิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขมาตรา ๖๙)

(๔) กำหนดให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ต้องร่วมรับผิดชอบการกระทำของบุคคลธรรมดาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตที่ได้ก่อขึ้นจากการกระทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิตของนิติบุคคลนั้น และห้ามนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นที่ไม่มีใบอนุญาตไปชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท (เพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๗๐/๒ เนื่องจากคณะกรรมการสามารถกำหนดหลักการดังกล่าวไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๗๙/๒ (๑) ได้อยู่แล้ว (ยกเลิกมาตรา ๗๐/๒)

(๖) ยกเลิกบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (ยกเลิกมาตรา ๗๑/๑ และมาตรา ๗๑/๒)

(๗) แก้ไขคุณสมบัติของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขมาตรา ๗๒)

(๘) กำหนดข้อห้ามมิให้ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิตกระทำการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิตเป็นไปอย่างเหมาะสม (เพิ่มเติมมาตรา ๗๙/๑)

(๙) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใดๆ ให้ตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิต ปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยอย่างถูกต้อง และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต (เพิ่มเติมมาตรา ๗๙/๒)

(๑๐) กำหนดให้ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิตต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (เพิ่มเติมมาตรา ๗๙/๓)

(๑๑) กำหนดให้อำนาจนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต (แก้ไขมาตรา ๘๐)

(๑๒) ปรับปรุงมาตรการลงโทษตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขมาตรา ๘๑)

(๑๓) กำหนดให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตไม่กระทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิต (เพิ่มเติมมาตรา ๘๑/๑)

(๑๔) กำหนดระยะเวลาใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการแก้ผู้ถูกสั่งระงับการออก ต่อาัยพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต (แก้ไขมาตรา ๘๒)

(๑๕) ยกเลิกบทกำหนดโทษ เนื่องจากยกเลิกยกเลิกมาตรา ๓๐/๑ วรรคสอง มาตรา ๗๑/๑ และมาตรา๗๑/๒ (ยกเลิกมาตรา ๑๐๖/๑และมาตรา ๑๐๖/๒)

(๑๖) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา ๗๐/๑ วรรคสาม (เพิ่มเติมมาตรา ๑๐๘/๑)

(๑๗) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา ๗๙/๑ และมาตรา ๗๙/๒ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๐/๑)

(๑๘) กำหนดโทษกรณีตัวแทนประกันชีวิต ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ (แก้ไขมาตรา ๑๑๑)

(๑๙) กำหนดให้การฉ้อฉลประกันภัยเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มเติม มาตรา ๑๑๔/๓ มาตรา ๑๑๔/๔ และมาตรา ๑๑๔/๕)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิต มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยและการประกอบธุรกิจประกันชีวิตมากขึ้น และยังไม่มียกเลิกบทบัญญัติคุ้มครองประชาชนจากการฉ้อฉลประกันภัย จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อรองรับการใช้เทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจประกันชีวิต และกำหนดบทบัญญัติให้การฉ้อฉลประกันภัยเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา .. ประกอบมาตรา .. มาตรา .. มาตรา .. มาตรา .. และมาตรา .. ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕/๑ การดำเนินการใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หากกระทำขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นใดที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) บรรลุนิติภาวะ
- (๒) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นคนวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ ได้พ้นโทษหรือพ้นระยะเวลาการรอกการลงโทษหรือกำหนดโทษ แล้วแต่กรณี มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นนายหน้าประกันชีวิต

(๗) ไม่อยู่ระหว่างการระงับการออก ต่ออายุ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๙) ไม่มีประวัติเสียหาย หรือดำเนินการใดที่มีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบ หรือความรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพในฐานะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๐) ได้รับการศึกษาวิชาประกันชีวิตจากสถาบันการศึกษาที่นายทะเบียนประกาศกำหนดหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตร วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ทั้งนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดหลักสูตรตามประเภทใบอนุญาตก็ได้ และผ่านการอบรมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผ่านการอบรมตามหลักสูตร วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ต้องร่วมรับผิดชอบความเสียหายที่บุคคลธรรมดาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ได้ก่อขึ้นจากการกระทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิตของนิติบุคคลนั้น

ห้ามมิให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากบุคคลธรรมดาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตไปชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑/๑ และมาตรา ๗๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ บุคคลธรรมดาซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ต้องไม่เป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใดและให้นำความในมาตรา ๖๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นิติบุคคลซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคลซึ่งมีลักษณะตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒) มีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย
- (๓) มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๔) มีระบบงานและบุคลากรที่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันชีวิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) ไม่อยู่ระหว่างการระงับการออก ต่ออายุ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๗) ไม่มีประวัติเสียหาย หรือดำเนินการใดที่มีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบหรือความรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพในฐานะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ มาตรา ๗๙/๒ และมาตรา ๗๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตพ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๙/๑ ห้ามมิให้ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิตกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันชีวิต เว้นแต่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

(๒) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(๓) นำข้อความหรือภาพโฆษณา หรือหนังสือชักชวนที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัทไปใช้ในการชักชวน ซึ่งช่องให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิต

(๔) กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๙/๒ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใดๆ ให้ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต ปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การชักชวน ชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

(๒) การกำหนดจำนวนบริษัทที่นายหน้าประกันชีวิตต้องทำการชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

(๓) การรับ การเก็บรักษา หรือการส่งเบี้ยประกันภัย

(๔) การโฆษณา

(๕) การเปิดเผยข้อมูล

(๖) การดำเนินงานของตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิตเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการกำกับดูแลสากล

มาตรา ๗๙/๓ ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิตต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตมาให้ถ้อยคำหรือส่งให้ส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชีหรือเอกสารใดๆ หรือให้ส่งรายงานตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อตรวจสอบ หรือจะเข้าไปในสำนักงานของบุคคลดังกล่าว ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบดังกล่าวก็ได้ ในการนี้ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๘๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๑/๑ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการทั้งหมดหรือบางส่วน สั่งระงับการออก ต่ออายุ หรือสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๒ แล้วแต่กรณี

(๓) ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๗๙/๓

(๔) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

การสั่งการตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาตามพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งกรณี

การสั่งให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการทั้งหมดหรือบางส่วน สั่งระงับการออก ต่ออายุ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตยังมีได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือมิได้ทำให้ความเสียหายยุติลง อาจมีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาการระงับการออก ต่ออายุ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตจนกว่าจะดำเนินการให้เหตุแห่งการมีคำสั่งดังกล่าวยุติลง หรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๘๑/๑ นายหน้าประกันชีวิตใดไม่กระทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามที่ได้รับใบอนุญาตในปริมาณที่นายหน้าประกันชีวิตพึงประกอบตามปกติตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนประกาศกำหนด นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้นายหน้าประกันชีวิตนั้นกระทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิต

ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ หากนายหน้าประกันชีวิตไม่ดำเนินการตามที่นายทะเบียนสั่งการ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตของบุคคลดังกล่าวได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๒ ผู้ถูกสั่งระงับการออก ต่ออายุ พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๘๑- มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖/๑ และมาตรา ๑๐๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๐๘/๑ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๐/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๑๐/๑ ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙/๑ หรือมาตรา ๗๙/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาท ตลอดเวลายังฝ่าฝืนอยู่

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙/๑ (๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท หรือผู้เอาประกันภัยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑ ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๑๑๔/๓ มาตรา ๑๑๔/๔ และมาตรา ๑๑๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๑๔/๓ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการชักชวน ชี้ช่องหรือจัดการให้ผู้อื่นนั้นทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท แต่ไม่ดำเนินการให้มีการทำสัญญาประกันชีวิตเกิดขึ้น และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือ

บุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๔/๔ ผู้ใดเรียกร้องผลประโยชน์ตามกฎหมายหรือธรรมเนียมปฏิบัติหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จในการเรียกร้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑๔/๕ ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการผู้มีอำนาจในการจัดการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากบริษัท เพื่อจูงใจให้ดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตามกฎหมายหรือธรรมเนียมปฏิบัติที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตามกฎหมายหรือธรรมเนียมปฏิบัติที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใบอนุญาตยังไม่สิ้นสุดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ เงื่อนไข หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ เงื่อนไข หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้